

அறஇலக்கியங்களில் தொன்மம் வழியிலான கற்பின் கட்டமைப்பு

பா. பொன்னி அ. *

அ¹ தமிழ்த்துறை, தி ஸ்டாண்டர்டு ஃபயர் ஒர்க்ஸ் இராஜரத்தினம் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சிவகாசி-626123, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Depiction of the Structure of Chastity through Myth in Ethic Literature

B. Ponni a, b, *

^a Department of Tamil, The Standard Fireworks Rajaratnam College (Autonomous), Sivakasi-626123, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
srisrijaa@gmail.com

Received: 19-01-2022
Revised: 31-04-2022
Accepted: 05-05-2022
Published: 26-06-2022

ABSTRACT

From time to time some conceptualizations based on the collective unconscious of man have remained unchanged in the minds of human beings. Thus, the concept of chastity has been emphasized to the woman through mythology from the Sangam age to the present day. Accordingly, this study is based on the idea that the myths of Arundhati and Amirtham, which originated during the Sangam Maruviya period after the Sangam age, emphasize the chastity of a woman through the myths of Arundhati and Amirtham.

Keywords: Ethic Literature, Chastity, Myth, Arundhati, Amirtham

முன்னுரை

இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் படைப்பாளன் மற்றும் வாசகனின் மனநிலையை வெளிப்படுத்துவதோடு தான் தோன்றிய காலத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றன. காலச்சூழலுக்கு ஏற்ற நிலையில் இலக்கியப் படைப்புகள் எழுந்தாலும் மனிதனின் கூட்டு நனவிலி மனநிலையின் அடிப்படையில் சில கருத்துருவாக்கங்கள் மனித மனதில் மாறாதிருக்கும் தன்மையையும் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் வலியுறுத்தப்பட்ட கற்பு, அதற்கு அடுத்த கால கட்டமான சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களான அற இலக்கியங்களில், தொன்மங்களின் வழி எவ்வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை திரிகடுகம் மற்றும் சிறுபஞ்ச மூலத்தை ஆய்வுக்களமாகக் கொண்டு ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தொன்மம்

தொன்மத்தை ஆங்கிலத்தில் மித் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுவர். இதற்கு உண்மையான அல்லது கற்பனைக் கதை அல்லது உட்கரு என்பது பொருளாகும். இதனை mythos என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் திரிபாகக் கருதுவர். "மித் (Myth) என்ற சொல் தொடக்க காலத்தில் செய்தி, மொழி, உபதேசம் எனும் பல பொருள்களில் வழங்கி வந்து நிகழ்ச்சி, வரலாறு என்ற பொருள்களையும் அது தந்தது" என்று குறிப்பிடுவர் (Panjaangam, 2005). இதற்குப் பொதுவாக மூன்று வகையான பொருள்கள் உண்டு

- தொன்மம் எனில் அது மிகப் பழைய மரபு வழி வந்த கதை. இக்கதையின் ஆசிரியர் யார் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற இயலாது. ஒரு காலத்தில் தொன்மம் தோன்றிய சூழலில் தொன்மம் தரும் செய்திகளை உண்மையென நம்பினர்.

- இயற்கை இகந்த ஆற்றல்களுக்கு உட்பட்டு (Super natural power) இவ்வுலகம் ஏன் இங்ஙனம் இயங்குகிறது. நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஏன் இவ்வாறு நடக்கின்றன என்பதை விளக்கவும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
- தொன்று தொட்டு வரும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள் மனிதர் தம் வாழ்வினை நெறிமுறையாக அமைப்பதற்கு உதவுகின்றன. அத்தகைய நியதிகளின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டினை இச்சொல் உணர்த்தும் (Kathir Mahadevan, 2008).
- என்று தொன்மத்திற்கு மூன்று வகையான பொருள்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவற்றுள் மூன்றாவது பொருளின் அடிப்படையிலேயே கற்பினைக் கட்டமைக்கத் தொன்மங்கள் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

கற்பு - சொல் விளக்கம்

கற்பு என்பதற்குப் பல்வேறு அகராதிகளும், பல்வேறு பொருள்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. கழகத் தமிழ் அகராதி கற்பு என்பதற்கு, “மகளிர் நிறை, கல்வி, அறிவு, தியானம், ஆணை” என்று பொருள் தருகிறது (Kazhaga Pulavaragal Kuzhu, 2016).

கௌரா தமிழ் அகராதி, “கல்வி, கற்பனை, நீதிநெறி, முல்லைக்கொடி, முறைமை, களவுக் கூட்டத்திற்குப் பின் தலைவன் தலைவியை முறைப்படி மணந்து இல்லறம் புரியும் ஒழுக்கம்” என்று பொருள் தருகிறது (Gowra Kuzhu, 2010).

மதுரைத் தமிழ் மொழி அகராதி, “கல்வி, கற்பனை, நீதிநெறி, மகளிர் நிறை, மதிலுண்மேடை, மதில், முல்லைக் கொடி, முறைமை, விதி, கற்புடை மகளிரத்தியாயம்” என்று பொருள் தருகிறது.

“கற்பு என்பதனை ஆங்கிலத்தில் ‘chastity’ என்று மொழிபெயர்த்துக் கூறுவர் ஆய்வாளர்கள். ஆனால் ‘chastity’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் கூறும் ‘கணவனுக்கு உண்மையுடைத்தாயிருத்தல்’ என்ற பொருள் மட்டுமின்றி, அதற்கு மேலும் சில பண்புகள் தமிழில் கற்பெனும் சொல்லிற்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்”⁶ என்றும் கற்பு என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் அளிப்பார். இதன்வழி பெண் கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு இருத்தலே கற்பு என்று காலந்தோறும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தமையைக் காணலாகின்றது.

தொல்காப்பியத்தில் கற்பு

தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியத்தில் தலைவியின் பண்புகளை வரையறுத்துச் செல்லும் நிலையில்,

“கற்பும் காமமும் நற்பா லொழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந் தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்”

என்று குறிப்பிடுகிறார் (Ilampuranar, 2005). பெண்களுக்காக வரையறுக்கப்பட்ட இப்பண்புகளுள் கற்பினை முதல் நிலையில் வைத்துச் சூட்டுவது கற்பின் முதன்மையை விளக்குகிறது எனலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் கற்பு

சங்ககாலம் இனக்குழுச் சமூகமாக இருந்து நிலவுடைமைச் சமூகமாக மாறியது. இந்த நிலவுடைமைச் சமுதாயமும் முல்லை நிலத்திலேயே தோற்றம் பெற்றது எனலாம். ஏனெனில் இனக்குழுச் சமூகத்தில் தனியுடைமை இல்லை. அனைத்தும் குழுவிற்கே சொந்தமாக இருந்தது.

வேட்டையாடிக் கிடைத்த பொருட்கள் அனைத்தும் இனக்குழுவிற்கே சொந்தமானதாக இருந்தது. இனக்குழுச் சமுதாயம் நிலவுடைமைச் சமுதாயமாக மாறிய பொழுது உருவான அதிகமான உணவு உற்பத்தி தனியுடைமைக்கு வழிவகுத்தது. அந்த நிலையில் ஆணுக்குத் தன் வேளாண் நிலம் தன்னுடைய மகனுக்கே செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. அந்நிலையில் தந்தைவழிச் சமூகம் மேலோங்கியது. அதனால் பெண்களுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. இந்த நிலவுடைமைச் சமுதாயம் முல்லைநிலத்தில் தோன்றியதால் அங்கு கற்பு பெரும்பான்மை வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகவே முல்லை கற்பிற்குக் குறியீடாக அமைந்தது. இக்கருத்தினை,

“சங்க கால நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தில் சொத்துடைமைக்கான வாரிசுகளைப் பெற்றெடுப்பதற்கு ஆதாரமாக ஒரு தார மணமுறை நிலவியுள்ளது. ஒரு புறம் ஆண்களுக்கான பரத்தமை நிலவிய அதே வேளையில் மறுபுறத்தே பெண்களுக்கான மிகச்சிறந்த ஒழுக்கமாக, கட்டுப்பாடாகக் கற்பு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.”⁷ என்ற கருத்தும் அரண் செய்கின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் கற்பு என்ற சொல் கற்பது, பயிற்சி எனும் பொருளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

“பார்ப்பன மகனே

எழுதாக் கற்பின் நின் சொல்லுள்ளும்”

என்ற அடிகளில் கற்பு என்ற சொல், கற்றல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Nagarajan, 2004).

“ஒளிறுவாள் தானை கொற்றச் செழியன்

வெளிறு இல் கற்பின் மண்டு அமர் அடுதோறும்”

என்ற அடிகளில் குற்றமில்லாத பயிற்சி என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது (Venkatasamy Nattar, 2012). ஆயினும் கற்பு என்ற சொல் பெரும்பாலான இடங்களில் பெண்ணுக்கு உரிய உயர்ந்த பண்பாகவே சுட்டப்பட்டுள்ளது.

அறஇலக்கியங்களில் கற்பு

அறஇலக்கியங்கள் சங்க இலக்கியங்களைத் தொடர்ந்து எழுந்தவை ஆதலால் சங்ககால விழுமியங்களைப் பின்பற்றியே அற இலக்கியங்களிலும் வாழ்வியல் விழுமியங்கள் அமைந்துள்ளன. சங்க காலத்தை அடியொற்றியே அற இலக்கியங்களும் பெண்ணுக்குக் கற்பினை வலியுறுத்துவதாக அமைகின்றன.

அருந்ததித் தொன்மம்

பெண்களுக்குக் கற்பு காலந்தோறும் இதிகாசப் புராணத் தொன்மங்களின் வழியும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. தொன்மங்களை விளக்கும் போது “உலகத்தின் தோற்றம் பற்றிய கதை, மனிதன் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டான் என்பது பற்றிய கதை, காதல் கதை, வெள்ளம், பஞ்சம் பற்றிய கதை, காடு கடல் பற்றிய கதை, சாவைப் பற்றிய கதை மாபெரும் வீரர்களின் கதை, பெரும் போர்கள் பற்றிய கதை, ஐம்பெரும் பூதங்கள் பற்றிய கதை என்று உலக நாகரீகம் அனைத்திலும் தோன்றியுள்ள கதைகளைத் தூய தொன்மங்கள் அல்லது ஆதிகாலத் தொன்மங்கள் என அழைக்கின்றனர்”⁸ என்று குறிப்பிடுவர். அந்த அடிப்படையில் அருந்ததியின் கதை கற்பைக் கட்டமைக்கும் வகையில் ஆதி காலம் தொட்டே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. வியாசபாரத வனபருவதத்தில் சுவாகா தன் கணவனான அக்கினியைச் சப்த ரிஷிகளின் மனைவிகளில் அறுவர் போன்று உருமாற்றம் அடைந்து இன்பம் அடையச் செய்கின்றாள். ஆனால் வசிட்டரின் மனைவி அருந்ததி போல அவளால் உருமாற்றம் அடைய இயலவில்லை என்று அருந்ததியின் கற்புத் திறன் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆகவே கற்பை

வலியுறுத்தும் தொன்மமாகக் காலந்தோறும் அருந்ததித் தொன்மம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சங்க இலக்கியங்களிலும்,

“அருந்ததி யனைய கற்பிற்

குரும்பை மணிப்பூட் புதல்வன் தாயே” (Puliyur Kesikan, 2009)

என்ற அடிகளும்,

‘வடமீன் போற் றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினள்’ (Viswanathan, 2007)

என்ற அடியும்,

‘சிறு மீன் புரையுங் கற்பினறு நுதல்’ (Mohan, 2004)

என்ற அடியும் பெண்கள் அருந்ததி போன்று கற்புத்திறனுடன் இருப்பதனைப் போற்றும் வகையில் அமைந்திருப்பதனைக் காணமுடிகிறது.

திரிகடுக ஆசிரியரும், திரிகடுகம் போன்ற சிறப்புடைய மருந்தாக விளங்குபவை எவை என்பதனைக் குறிப்பிடும் நிலையில்,

“அருந்ததிக் கற்பினார் தோளும் திருந்திய

தொல் குடியின் மாண்டார் தொடர்ச்சியும் - சொல்லின்

அரில் அகற்றும் கேள்வியார் நட்பும் இம்மூன்றும்

திரிகடுகம் போலும் மருந்து” (Vengatasaami Naattaar, 2004)

என்ற பாடலில் கற்புடைமையை முதலாகச் சூட்டுவதில் இருந்து கற்புடைமையின் சிறப்பினை வலியுறுத்துவதை அறியலாகின்றது. மேலும் திரிகடுகத்தில் ஐந்து இடங்களில் கற்பு என்னும் சொல்லாட்சியினைக் காணமுடிகிறது (1,16,17,64,97). சிறுபஞ்சமூலமும்,

‘விளங்கு இழைக்குக் கற்புடைமை’

என்று பெண்ணுக்குக் கற்புடைமையை வலியுறுத்துகிறது. அதுமட்டுமல்லாது கற்புடையாள் வனப்பு ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கது என்பதனை,

‘கற்பு உடையாள் வனப்புத் தக்கது’

என்ற அடி விளக்கி நிற்கின்றது. இவற்றின் வாயிலாக அருந்ததி போன்ற கற்புத்திறன் உடையவராகப் பெண்கள் விளங்க வேண்டும் என்ற கருத்து எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

இல்லாளுக்கான பதிலீட்டுச்சொல்

அற இலக்கியங்கள் இல்லற மாண்புடைய பெண்ணைக் குறித்துக் குறிப்பிடுகையில்

‘பெண்ணினுள் கற்புடையாள் பெற்றானும்’ (Vengatasaami Naattaar, 2004)

என்றும்,

‘கற்புடையாள்

பூப்பின்கண் சாராத் தலைமகனும்’ (Vengatasaami Naattaar, 2004)

என்றும்,

‘நெஞ்சமர்ந்த

கற்புடையாளைத் துறத்தலும்’ (Vengatasaami Naattaar, 2004)

என்றும் குறிப்பிடுவதன் வழி, பெண்ணிற்கான சிறப்பானதொரு பதிலீட்டுச்சொல்லாகக் கற்பு என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு இருப்பதனைக் காணமுடிகிறது. மேலும், பத்தினி என்ற சொல்லும் கற்புடைய பெண்ணைக் குறிக்கவே பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது.

“பத்தினி சேவகன் பொத்தில் கடுந்தவசி

பொத்தில் பொருள் திறந்துச் செவ்வியான் பொத்தினறி

வைத்தாரது வழக்கம் சான்றவர் தம்செம்மை

செத்தால் அறிக சிறந்து”

என்ற பாடல் கற்புடைய பெண்ணைப் பத்தினி என்று குறிப்பிடுவதனை அறியலாகின்றது (Kariyasan, 2010). இவற்றின் வாயிலாகக் கற்புடையாள் பத்தினி, என்று குறிப்பிடப் படுவதே ஒரு பெண்ணிற்கு பெருமை வாய்ந்தது என்ற கருத்தின் வழி பெண்ணுக்கு கற்புடைய முத்தன்மையானது என்ற கருத்து வலுப்பெற்றமையை அறியலாகின்றது.

கற்புடைய மனைவியின் சிறப்பு

திரிகடுகம் இறவாத உடலை இவ்வுலகில் யாா் யாா் அடைய இயலும் என்று ஒரு பட்டியலைக் குறிப்பிடுகிறது.

“மண்ணின் மேல் வான்புகழ் நட்நானும் மாசில் சீர்

பெண்ணினுள் கற்புடையாள் பெற்றானும் - உண்ணுநீர்

கூவல் குறைவின்றித் தொட்டானும் இம்மூவர்

சாவா உடம்பு எய்தினர்”

என்று திரிகடுகம் பட்டியலிடும் இப்பாடலில் கற்புடைய பெண்ணின் கணவனும் இடம்பெறுகின்றான் (Vengatasami Naattar, 2004). இதன் வழி பெண் கற்புடையவளாக இருந்தால் மட்டுமே அவளது கணவனுக்கும் சிறப்பு என்பது வலியுறுத்தப் படுகிறது.மேலும்,

“கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பொண்டாட்டி கொண்டன

செய்வகை செய்வான் தவசி கொடிதொரீஇ

நல்லவை செய்வான் அரசன் இவர்மூவர்

பெய் எனப் பெய்யும் மழை”

என்ற பாடல் கணவனின் குறிப்பு அறிந்து நடக்கும் மனைவி வேண்டும் பொழுது கிடைக்கும் மழைக்கு நிகரானவள் என்று குறிப்பிடுகிறது (Vengatasami Naattar, 2004).

“தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என்ற குறளின் கருத்தும் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்வதாக அமைகிறது (Parimelalhagar, 2002). இதன்வழி பெண் கற்புடையவளாக இருந்தால் மட்டுமே அவளுக்கும் அவளது கணவனுக்கும் அவள் குடிக்கும் சிறப்பு என்ற கருத்து கட்டமைக்கப்படுகிறது.

அமிர்தம் தொன்மம்

அற நூல்களில் அமிர்தம் எனும் புராணத் தொன்மமும் கற்பினை வலியுறுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அமிர்தம் என்பது அமுதம், அமிழ்தம், தேவாமிர்தம்என்று பலவாறு

குறிக்கப்படுகிறது. தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்த்தத்தினைப் பெற்றனர் என்பார். இவ்வமிர்தம் இளமையைத் தருவதாக, இறப்பினை நீக்கும் இயல்பு பெற்றதாகச் சுட்டுவர்.

“கற்புடைய பெண் அமிர்து கற்றுஅடங்கினான் அமிர்து
நற்புடைய நாடு அமிழ்து நாட்டுக்கு - நற்புடைய
மேகமே சேர்கொடி வேந்து அமிழ்து சேவகனும்
ஆகவே செய்யின் அமிழ்து”

என்ற பாடலில் கற்புடைய பெண்ணை அமிர்த்தத்திற்கு இணையாகக் குறிப்பிடுகின்றனர் (Kariyasan, 2010). இதன் வழி ஒரு பெண் கற்புடையவளாக இருந்தால் அவள் பிணி தீர்க்கும் மருந்தாக, இறப்பு இல்லா உயர்ந்த வாழ்வினை அளிப்பவளாகச் சிறப்பு பெறும் தன்மை சுட்டப்படுகிறது.

முடிவுரை

பெண் காலந்தோறும் வளர்க்கப்படுவதில்லை. வார்க்கப்படுகிறாள். பண்பாடு, நாகரிகம் என்று எத்தகைய சொற்களைப் பயன்படுத்தினாலும் அவை அனைத்தின் பின்னணியிலும் ஆணின் கருத்துருவாக்கம் இருப்பதனை மறுக்க இயலாது. இருப்பினும் அற இலக்கியங்கள் பெண்ணுக்கு கற்பினை வலியுறுத்தும் நிலையில் ஆணுக்கான ஒழுக்கத்தினையும் வலியுறுத்தத் தவறவில்லை. எனினும் கற்புடையாள் என்ற சொல்லுக்கு இணையான ஆண்பாற்சொல் உருவாக்கப்படாத வரையில் கற்பு என்பது பெண்ணுக்கு மட்டுமே வலியுறுத்தப்படுகிறது எனலாம். அவ்வகையில் அறஇலக்கியங்களும் தொன்மங்களின் வழி பெண் கற்புடையவளாக இருந்தால் மட்டுமே அவளுக்கு அவளது கணவனுக்கும் குடும்பத்திற்கும் பெருமை உண்டாகும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்த முயலுகின்றன.

References

- Gowra Kuzhu, (2010) Gowra Tamil Agarathi, Gowra Publications, Chennai, India
- Ilampuranar, (2005) Tholkappiyam Porulathikaram- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, India
- Kariyasan, (2010) Sirupanjamoolam Moolamum Uraiyum, Santha Publishers, Chennai, India
- Kathir Mahadevan, (2008) Thonmam, Chellappa Pathippagam, Madurai, India
- Kazhaga Pulavaragal Kuzhu, (2016) Kazhaga Tamil Agarathi, Kazhagam Publication, Chennai, India.
- Madhaiyan, P., (2009) Tamil Sevviyal Padaippugal, New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India
- Mohan, R., (2004) Pathupattu, New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India
- Nagarajan, V., (2004) Kurunthokai, (3rd Ed), New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India
- Panjaangam, K., (2005) Thonma Thiranaaivu, Annam – Agaram Publication, Thanjavur, India
- Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India
- Puliyur Kesikan, (2009) Ainkurunooru, Gowra Publications, Chennai, India
- Vengatasami Naattaar, Na.Mu., (2004) Thirikadugam, Paari Nilayam, Chennai, India
- Venkatasamy Nattar, Na.Mu., (2012) Agananooru Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India
- Vijayalakshmi, R., (2019) Tamizhaga Magalir, Kizhakku Pathippagam, Salem, India
- Viswanathan, A., (2007), Kalithogai, (3rd Ed), New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License